

Deus fortes, & pugnantes, n. 1362. De Cherubinis Ezechielis vide à n. 1916.

Deipara instar chirothece odoratissima subiicit Christo nationes omnes, n. 1997.

Debet esse totus odoriferus, Christi fragrantiam quoque versus diffusens, à n. 2016. *late.*

Cum multa hoc amplectatur Opus ad Christum spectantia, & quò Dei Verbum, & quò homo est, seorsum indigitanda singula, claritatis ergo.

I.

Christus, ut Deus est, & Dei Verbum.
Procedit ex ore Patris ut vox interna, & sapientia, n. 306. Ut imago, n. 307. ut Verbum, n. 308. Tale Verbum, quale cor, & os prolatoris, *ibidem.* Procedit ut sermo, ut locutio sempiterna, n. 309. Est vox non articulata, & quodammodo prolata, n. 311. An Verbi generatio voluntaria sit, sive ex voluntate, n. 312. Procedit ut sapientia, id est, sapida scientia quasi cibus pinguis, n. 314. Est Deitatis veluti qualitas dulcissima, n. 315. Procedit ex corde Patris, n. 325. Eius generatio explicatur metaphora Verbi scripti, à num. 355. Generationis Verbi essentia, n. 612. Generatur non absque aliquo laborum tolerantia, n. 2416. Christus Paterni cordis inquilinus, num. 921. Vultus Patris est, quo illuminatur, n. 936. Ex Paterno corde procedens, in nobis cor presertim amat, in corde requiescit, & retinetur, à n. 892. *late.*

II.

Christi Incarnatio, conceptio, formatio.
Christus in omni libro, vel predestinationis etiam primum tenet locum, Primicerius extat, n. 9. De ferventi, & humili erga illum, Angelorum clientela Incarnationis mysterio, n. 223. Initum à Deo concilium pro Incarnationis opere, accitis Angelis, n. 229. Ad illud Angelica natura suffragata est, n. 230. Angeli ad epulas Domine Incarnationis invitati, n. 231. Mysterium hoc ab Angelis celebratum festivis acclamationibus, n. 232. Suam Christum celebrat temporalem nativitatem, qua ex Virgine Matre procedit, à n. 331. *fuse.* Oris, & vocis metaphora explicatur Incarnationis mysterium, n. 332, 335. Verbum Dei reconditum, & invisibile, formam vocis per Incarnationem assumendo manifestatur, 333. Olim Deus quasi per natus manu multiplices loquebatur, carne vero indutus, perspicue loquitur, n. 337. Vox *Primogenita* spectat ad Incarnationis mysterium, n. 339. Hoc mysterium est opus Spiritus sancti, n. 340. Expenduntur Incarnationis magnalia, retentà oris, & vocis metaphora, à n. 340. Mundissimus Christi conceptus, n. 341. Per Virginis aurem sive auditum conceptus dicitur Christus, n. 341. Ex sinu Patris descendit in uterum Virgineum, quin sinum relinqueret, n. 344.

Eximium Incarnationis beneficium, utpote summum amoris opus, ex corde Altissimi ortum trahit, à n. 345. *late.* Magnum est amoris Sacramentum in carne manifestatum, n. 346. Ex corde Deiparæ Christus processit, n. 347. Hoc mysterium in Mosaico adumbratum, n. 348. & per Isaie visionem c. 6. celebratum, n. 349. Carbo ignitus Verbum incarnatum, n. 350. Quod Dei Verbum per Incarnationem humano captui pervium & accommodatum sit, amoris est opus, n. 352. Dum Virgo Verbum in uterum suum traxit, cor Dei abulisse dicitur, amoris sedem, n. 350. Amor Deum invitavit, ut Verbum abbreviatum, ac de curtatum immurmuraret, n. 352.

Christus per Incarnationem ex ore Altissimi processit ut Verbum, seu sermo scriptus, à n. 353. *fuse.* Hujus descriptionis calamus Spiritus sanctus, num. 357. Nihil non lucidum, & splendidum hujus scripture atramento, n. 358. Exaratum Dei Verbum in corpore Virgineo uti in charta mundissima, grandique volumine, n. 359. Christus, quò homo est, ex paterno ore prodit ut vox harmonica, ut musicus concentus humanis auribus jucunde contemperatus, à n. 360. *late.* In Incarnatione duæ voces associata, & attemperata Deus & Homo, n. 363. Est mysterium maxime novum, n. 580.

Mundus instar ovi eo sine conditus, ut nobilissimus pullus Christus procrearetur, n. 847. Et ut radix Jesse esset, unde Virga Maria, & flos fructusque Christus, n. 849. Deiparæ silentium in Incarnationis mysterio, n. 904. In Solis fabrica præsignatum, & ab Angelis demittentis radios explicatur Dei demissio in Incarnatione, n. 1032. Eliæ præmonstratum Incarnationis opus harmonicum, n. 363. Demissa vox, Deitas ipsa, præalta verò, humana natura ad unionem

evecta hypostaticam, n. 364. Quorsum musica hæc, n. 365. Incarnationis opus est Verbi corporatio, n. 366. Præmonstratum in columna nubis Hebræos ductans per desertum, n. 1061.

Ad instar rotæ volubilis, & occisimæ, quæ vix terram tangit, fuit Christi formatio, n. 561. In Galilææ oppido Nazareth, à n. 560. Mide *Galilæa.* Ultra miraculosior conceptio, Christi, an Deiparæ, n. 579. Conceptio Christi momentanea, n. 589. Et cur in momento, n. 593. Celebrat David corpus Jesu momento temporis absolutum artificiosè, n. 598. Instar Salomonici Templi fabricatum, n. 599. 560. & 601. Momentanea illius formatio, quia opus Spiritus sancti, n. 603. Nova appellatur, ubi de novi operis structura ex jure civili, à n. 580. *late.* Christus absque carnis concupiscentia conceptus, n. 608. A suæ conceptionis instanti ulum rationis habuit, scientiam, & beatam visionem, n. 609.

III.

Christi Corpus.
Corporeo lumine sepe illustratum, latentis nempe sanctitatis & gloriæ illustri argumento, à n. 954. Christus corpus sine umbra gestabat, *ibidem.* Dum vixit apparuit luminosus pro re nata, n. 955. Dum in horto comprehenditur, appareret lucidus, n. 956. Corpus illius ut vas alabastris contractum extitit, n. 1965.

IV.

Christi Nativitas.
Recens natus apparuit splendidus ut sol, n. 954. Nostris totus commodis natus, n. 1120. 1121. Ex parvulo magnus gigas proditur nostris inserviens utilitatibus, *ibidem.* Sacro silentio ejus nativitas veneranda, n. 902. 908. Si placidum silentii portum tenet, in nostro selesanimo recens natus insinuat, n. 903. In noctis silentio natus, ut sacro silentio recipiatur, n. 904. Silentium à Prophetis commendatur, ut Christum recipiamus, n. 905. Ex Materno corde Christus procedens, non nisi cor amat, in quo requiescit, & retinetur, à n. 892. *late.*

V.

Christi Transfiguratio.
In ea restituit Christus formam luminosam, in qua Adam, & Eva conditi, n. 947. 949.

VI.

Christus patiens, crucifixus, vulneratus.
Ab illo jucundissima divinæ famæ fragrantia diffusa quoversus, à num. 1964. Est oleum exinanitum, n. 1966. Odore suo omnia ad se trahit, num. 1967. Sicut vehementer nostram salutem, & Redemptionis opus, *ibidem.* Si Christus non fuisset, Mundus conditus non esset, n. 926. E Cruce Mundum fulcit, *ibidem.* & illuminat, n. 927. Eius manus cælum & terram tornaverunt, n. 928. Christus veluti centrum, à quo omnes creaturæ veluti lineæ, ac circuli breviores atque breviores, n. 1155. Christus, vel quò homo etiam, Deo adstant in rerum molitione, n. 1140. Qua ratione, ut homo est, à Mundi exordio præexistebat, n. 1250. In principio, in Christo, in felle seu amaritudine creavit Deus cælum, & terram, n. 925.

Christus loquitur victoriam per tot ora, quot vulnera, n. 922. Ei universi applaudunt, *ibidem.* In cruce est quasi sacra Scriptura Regia, num. 356. Nobiliora Christianæ familiæ stemmata sunt Christi stigmata, n. 812. Sunt in Ecclesiæ januis, quasi sculpturæ, cælaturæ, emblemata præfixa, n. 816. 817. Insignia aurea cum stigmatibus, n. 818. Canales sanguinis Domini, n. 819. Vultus lateris est vitæ ostium, quod nobis quodammodo aperuit Deipara à puncto suæ Conceptionis, n. 821. Ex terebratis Christi manibus copia lucis, n. 927. Manus ejus transfixæ luminosæ instar cælestium sphaerarum, n. 928. Dum in horto comprehenditur, apparet lucidus, n. 956. Prædicatur futurum Christi sepulchrum gloriosum, id est, requie locutus, domus ampla, Regia, Empyreum, per Crucis utique ignominiam, n. 1078. Christus est Cruce columna nubis; nos ductans, protegens, & illuminans, num. 1096. Latro Christum Regem agnovit, & confessus est, cum illum vidit aliis ex officio impensum, n. 1122. Cur Jesus in cruce subire noluit ossium contractionem; voluit tamen aliqualem subire in Eucharistia, n. 1358. In cruce suum Patri Spiritum commendavit, id est Matrem suam, n. 164. Vide, *Christus Hispanam Gentem respiciens.*

VII.

Christi Ascensio.
Cur nube Christus, Elias curru ascendit, n. 1065. In eminentissima Emphytei partem ascendit super omnes Angelos,

ios, n. 1079. Vel à Mundi exordio, resplenduit Christi majestas in cælo, ad id præsertim condito, ut esset magnificum ejus palatium, à n. 1075. *fuse.*

VIII.

Christi sanctitas, bonitas, ac morum exemplar.
Cur Incarnata Sapientia nominetur imago signatim divinæ bonitatis, n. 270. Est prima lex, & bene operandi norma, n. 2247. Initiavit nobis viam absque peccati offendiculo, n. 2244. Est morum exemplar absolutissimum, n. 8. Est unica meta, & præcipuus scopus, in quem collimare debet nostra omnis oculorum ac mentis acies ne aberret, à n. 38. *late.* Aeneus serpens ad illum spectat, in quem spectare nos debemus, ne aberremus, n. 39. In principio Geneseos meminit Moses Christi, ne aliud querendo aberremus, n. 40.

IX.

Christi Sapientia, & Doctrina.
Jesús corporata Dei Sapientia unus in una Angelorum, & hominum schola Doctor & Magister, à n. 116. *late.* De ejus magisterio, n. 2241. Expectus ut Mundi magister, n. 2242. Eius doctrina non imbellis, sed bellatrix, non infirma, sed fortissima, à n. 2292. *late.* Angelus fortis est à Joanne visus, in Evangelii evulgatione, n. 2295. Ab exundante ejus doctrina infocunda gentilitatis regiones in terram uberem, & amoenam conversæ sunt, à n. 2308. *fuse.* Christi doctrina illum Dei Filium demonstrabat, n. 2423. Solis instar barbaras quasque, ac disitas nationes illuminat doctrinae luce, à n. 2378. *late.* Vide alia ibi.

X.

Christi bona fama, & nomen.
Post Dominicæ Incarnationis oeconomiam, divinum Nomen & se latius ad Gentes extendit, & ubique gentium habetur illustrius, ad V. 20. à n. 1957. *late.* Innumeri ad Christum tracti odore bonæ suæ famæ, n. 1960. Ezechielis curus ad hanc famam toto orbe diffusam spectat, n. 1962. Hunc notitiæ divine odorem Evangelici Prædicatores spargunt, n. 1970. Hanc bonæ famæ fragrantiam spirat Christus à septem Ecclesiæ sacramentis, à n. 1972. *late.* Vide *Sacramenta.* Vide *Eucharistia*, & à n. 1983.

XI.

Christus ut est rerum Conditor.
Unà cum Patre extat orbis fabricator, n. 921. Pater in Christo condidit omnia veluti per manum suam, n. 923. Cur rerum productio Christo tribuatur signatim, n. 924. & 2422. Certè ab Incarnationis, & Redemptionis opus, *ibidem.* Si Christus non fuisset, Mundus conditus non esset, n. 926. E Cruce Mundum fulcit, *ibidem.* & illuminat, n. 927. Eius manus cælum & terram tornaverunt, n. 928. Christus veluti centrum, à quo omnes creaturæ veluti lineæ, ac circuli breviores atque breviores, n. 1155. Christus, vel quò homo etiam, Deo adstant in rerum molitione, n. 1140. Qua ratione, ut homo est, à Mundi exordio præexistebat, n. 1250. In principio, in Christo, in felle seu amaritudine creavit Deus cælum, & terram, n. 925.

XII.

Christi servitius, famulatus.
Quomodo ministrasse dicatur in Mosaico Tabernaculo, & Salomonico Templo, à n. 1372. & à n. 1379. *late.* In Jacobo, & Aarone famulabatur, n. 1380. Vetera sacrificia divino cultui servientia, & populi commodis, præviæ Christi figuræ erant tunc inservientis, n. 1381. Christus vere servitius scutum dictus, n. 1382. In Ecclesia Christiana non jam typicè inservit, sed re ipsa ut servus, *ibidem.* In manna subserviebat in Tabernaculo, n. 1383. Quasi servus pocula ministrans, portat nos suo sanguine in mensa Eucharistica, n. 1384. In æterna Beatitudine æternum convivium, ut servus empticius, ministrat, n. 1385. Minor in regno cælorum dicitur, & humilior, cunctis ministrans, *ibidem.* Non prius dicitur regnare, quàm inservire, num. 1407.

XIII.

Christus ut Rex, ejusque dominatus, & imperium.
Rex est nostris natus commodis, à n. 1120. Latro eum agnovit Regem, cum vidit aliis ex officio impensum, n. 1122. Regno dignus habetur cum homines cibet, n. 1126. Quia Rex, totum Ecclesiæ ædificium, columnæ instar, sustinet, n. 1129. Perinde est, Christum Principem constitui, ac veluti fundamentum poni, n. 1132. Cum Jesus Rex in cruce demonstratur, caput inclinat oneri portando subditorum, n. 1133. In Davide, ceterisque Hebræorum Regibus Christus Rex unctus ac regius promicabat, à P. *Idolph. de Flore in Eccles.*

n. 1387. Ubi alta pax floret, ibi divina Christi potestas, & regia splendet majestas, à n. 1415. *late.* De regia ejus potestate, & imperio, à num. 2271.

Amplissimus Christi dominatus est, cælum & terram, Angelos & homines complectens; rebelles ac superbos conculeans, & subjiciens, à n. 1171. Elegans Christi pictura, regia majestate conspicui, & suo omnia subjiciens imperio, n. 1172. Christum summum orbis Regem Hebræus Pontifex religiosè vestitus adumbrabat, n. 1173. Vaticanum de Christi imperio amplissimo, potentissimoque, n. 1174. Amplitudo, & potestas regni Christi describitur, n. 1175. Rex Christus, Regis Davidis filius, utique per Mariam, num. 455.

XIV.

Christus ut est gratia, & gloria auctor, & dator.
Dum primam lucem producebat, gratiæ & gloriæ dona produdebat, à n. 929. & à n. 932. *late.* Velocitas Christi suam elargientis gratiam, n. 940. Ab Agno Christo lumen profuit gloriæ indeficiens in cælo, n. 942. Vultus ejus in cælo ad instar æternæ meridiæ est, n. 943. Novus Paradisus, nova generatio per Christum, non maledicta, sed benedicta, n. 1228. Christus è cruce pèdens, & in Eucharistia latens, Mater est omnium virtutum, totius gratiæ, & gloriæ, à n. 2073. *late.* Quàm vehementer exoptet nostram omnium salutem, salutis incrementum, & perennitatem, à n. 2172. *fuse.* Antiquis etiam Patribus, imò & Angelis, omnia gratiæ dona promeruit, n. 2217.

XV.

Christus quò nobiles Progenitores respicit.
Non nisi ex nobilissimis Parentibus nasci voluit, etsi humilis, n. 861. Amat, à nobilioribus honorari, & slipari, n. 862. Eius Progenitores nobiles admodum ex Abrahamitica gente, à n. 1257. & 1267. De illius nobilitate antiquissima ante solem, n. 1280. Quotquot ejus fuere Progenitores, ab illo, tamquam stellæ à sole, præclari exiterent, n. 1286. Vide *David.* Vide *Salomon.* Vide *Juda Tribus.* Vide *Maria genus.*

XVI.

Christus ut Hebræorum populum, sive Synagogam respicit.
Per Christum jam ex tunc innotescens, & imperantem soluta Hebræorum captivitas, n. 1083. Deduxit ille Hebræos per desertum sub columæ specie, n. 1084. Perduravit columnam illa usque ad Josue, typum Christi luculentiorum, *ibidem.* Oleum nominis Christi effundit cepit tempore Abrami, & Saræ, n. 1085. Effusum coram Mose è rubo, n. 1086. Effuso jam Christi nomine, odorem Synagoga præsentens, eripi se ex captivitate petit, & ductari per desertum, n. 1087. Christus Hebræorum Magister è nubis cathedra fuit, num. 1088. Christi, vel à Mundi exordio quodammodo præexistentis, hereditas, portio, & possessio extitit Hebræus populus, quem ipse singulari providentia profecutus est, & quare, à n. 1250. *late.* Qui in veteri lege apparebat, Christus erat, & quin Prophetis loquebatur, & qui à Prophetis videbatur, & à quo videntes dicti, n. 1251. 1252. Et qui in Sanctis veteribus operabatur, quasi jam homo factus, & passus, n. 1253. Fideles Christo anteriores ab illo Christiani dicendi, num. 1254. Quomodo ministrasse dicatur apud Hebræum populum, à n. 1372. & à n. 1379. Vide *Christi servitius.* Antiquis etiam Patribus omnia gratiæ dona promeruit, n. 2217. Christus instar columnæ firmatus in Templo Salomonis, n. 1371. Regia Christi sedes in Jerusalem, unde olim Israeliticum populum gubernabat; sic præludens futurum ipsius in Ecclesia Christiana regimen gloriosum, à n. 1386. *late.* In Sionis arce Arca collocata à Davide ut Christi Regis typus, *ibidem.* Delecta Arx Sion pro regia Christi sede, num. 1387. Templi Salomonici fabrica ad prævios Christi Regis honores spectabat in Arca præfigurati, num. 1388.

XVII.

Christus ut suam respicit Virgini Matrem, etiam purè conceptam.
Christus, ac Deipara unum suum, & nomen primi utriusque commune, n. 10. Arctissima similitudo inter utrumque, num. 56. & 165. Cum Matre Filius habet identitatem aliquam; individua est utriusque gloria, n. 56. Christus crucifixus fuit Matris aylum adversus serpentem, n. 158. Dignior ac locupletior Virginis laudator Christus, n. 166. Christus Filius eximie foemine prædicatur, n. 449. Christus, ut homo, Judæi sceptri jura, & humani generis nobilitatem per Matrem accepit, n. 456. Pro Deipara sterit fortis homo Deus, n. 532. Christo per Mariam, quasi per quoddam medium, sanctitas communicata, n. 1026. Christi

Si gratia omnes in Maria, quasi in centro, requiescunt, n. 2100. Prædicit adfuit Christus suæ Matris conceptioni ut pulchra, ut decora, & honesta Dei dilectio, à n. 2120. latè. Summè dilecta ab ipso ab æterno, & à puncto suæ Conceptionis, n. 2123. Ab honesto Christi honore, cultu, pietate, religione, & obliantia erga Matrem suam, Mariana Conceptio immaculata comprobatur, à n. 2147. Lex honorandi parentes, Christum obligabat, à n. 2146. Ut proprio honori ipse consuleret, Matrem fecit immunem, n. 2150. Præcepto charitatis tenebatur Christus patri & mori, ut saluti Maternæ consuleret, n. 2151. Tenebatur ex gratitudine, n. 2152. Quantum Christus Matri suæ debeat, expenditur accurate, n. 2153.

XVIII.

Christus ut suam respicit Ecclesiam Christianam. Instauravit in ea sublimis vetera mirabilia, n. 1039. Regium nobis, & ignis thronum instauravit, n. 1090. Præclarum divine benevolentie argumentum erga Ecclesiam, n. 1094. Eam circumdat, & protegit, diaboli machinamenta penetrat, & evertit, Gentilium, & Judaïsmi vires frangit, ac perdit, à n. 1143. latè. Pro muro igneo ei est, & jecore in medio illius, ibidem. Sapidus murus ei extat, n. 1144. Christi sapientia in conculcandis Gentilium persecutionibus contra Ecclesiam, n. 1148. n. 1149. Cur in medio Ecclesie dicatur esse, n. 1357. In suis manibus Ecclesiam exoravit, n. 1433. 1434. Christus Ecclesie parens, Synagoga Abrahamus, n. 1435. Ab illo Crucifixo Ecclesia ortum trahit, n. 1436. Ecclesia sponsa Christi, & Dominæ Synagoga ancilla, n. 1437. Christus Ecclesie suæ præsentissimus essentialiter in Eucharistia, n. 1438. De perpetua ejus radicatione in Ecclesia Christiana, & quomodo ipse eam bene radicit, à n. 1476. Pessumdاتا idololatria, & sepulta cum honore Synagoga, Ecclesia super regnum latissimè amplificavit, à n. 2032. latè.

Christus ut respicit Hispanam Gentem.

De avita, & eximia Hispanorum religione in Christum D. à n. 1516. latè. Nobilissimus Dominice Passionis provenus extat Hispaniensium conversio, & eximia religio usque ad vitæ dispendium, à num. 1558. fuè. Dati Hispani Christo sunt in mortis remunerationem, n. 1561. Clarificatus Christus est Hispanorum conversione, n. 1562. Ad Occasum è cruce spectabat, ad Hispaniam nempe, n. 1563. Centurio Hispanus agnoscit Christum in cruce morientem, & confitetur, n. 1564. Eximia Hispanorum pietas, & munificencia in Christi Passione concelebranda, n. 1566. Illorum insignia crux, vel ante Christi adventum, n. 1567. Vide Hispania.

XIX.

Christus ut respicit Religiosas Ecclesie Familias. Religiosi crucifixi cum Christo, n. 1644. Christo militant signati, n. 1646. De Christi exaltatione gloriosa in Carmelitano Ordine, à n. 1666. In Augustiniano, à n. 1694. In Benedictino, à n. 1699. In Carthusiano, à n. 1721. In Dominicano, à n. 1752. In Franciscano, à n. 1793. In Conceptionistarum Monialium Familia, à n. 1816. In Trinitariis, & Mercenariis Religiosis, à n. 1821. In Minorum Religione, à n. 1847. In Religioso Societatis Jesu Ordine, à n. 1871. In aliis Clericorum Ordinibus, à n. 1941.

XX.

Varia de Christo Domino. Totius sacre Scripture finis est, & scopus primarius, n. 27. Ejus sunt stipendiarum ac vestigales omnes Prophetæ, & quare, n. 30. Christum fecit sui vestigalem Publicanus, n. 31. Quia Christum Balaam prævidebat, dicitur pulchre videns, n. 41. A Christo præviso videntes appellantur Prophetæ, n. 41. Christus de anima dicitur, n. 164. Christum videndo par pari referimus, n. 42. Nonnulli falso existimarunt, incantatorem proprie esse Christum Dominum, demonis operâ, n. 366. Divinus ac beneficus incantator est translatus, n. 367. Ecclesia est civitas incantata à Christo, n. 369. Christi gloria interna, n. 867. Christus calcis ulus est, & quare, n. 1100. Oleaginibus exceptus ramis à Jerosolymitanis, n. 1822. Ut est captivorum Redemptor, exaltatus instat olivæ speciosæ, n. 1831. Didicit obedientiam non sine laborum perpeffione, n. 2115. Christi nomen & potestatis, & regni nomen est, n. 1128. In Zorobabele adumbratus, quia alienus à confusione sonat, num. 239. 241. Admiracione, & stupore dilaudandus, num. 168.

Cinnamonum.

Aptum est amoris symbolum, n. 1375. Ejus dotes expenduntur, ibidem. & n. 1964. 2000.

Circulus. Cœlestia bona ad instar circuli ambienda, à n. 1160.

Civitas. Civitas David, id est Jerusalem, civitas sancta, sive Dei, num. 1376.

Conceptionista. Conceptionistarum Monialium Familia, & earum fundatio, n. 1816. Illius Fundatrix D. Beatrix de Sylva, n. 1817. Ordo approbatur ab Innocentio VII. n. 1818. & ab aliis Summis Pontificibus, num. 1820. Professionis formula, ibidem.

Concilium. Coacta concilia initio nascentis Ecclesie in Australi Hispania, n. 1553. Illiberitanum Concilium, n. 1554. Cordubense, n. 1556.

Columba. Implacabile ejus disidium cum serpente, n. 151. Est sapientie symbolum, vaticinæ columbæ: novem Mula totidem columbis expressæ, ibidem. Simplicitas illius, & candor, n. 153. Columbæ pes serpentinus capiti lethalis, n. 155. In ejus pede absoluta fructus amomi forma serpenti adversantis, n. 156. Symbolum Deiparæ est absque peccato conceptæ, à n. 151. Indiæ arbor, ad quam sese columbæ recipiunt, ne à dracone perdantur, n. 158. Est felicitatis emblema, n. 1827. Noëtica cum olivæ ramo quorsum, n. 1828. Ars aucupandi columbas, una emissa redolente, n. 1999. Maria est Dei Columba una, vera, pura, munda, integra, n. 624. & 563.

Columna. Columna nubis Virgo Mater, Christiani populi ductrix sine errore, n. 68. illa, quæ Hebræos per desertum ductabat, magnificum erat Dei solum; ex materia splendidissima, n. 1066. Illius forma, n. 1067. Describitur instar throni avari, gemmati cum suis integumentis, n. 1068. Sideribus, quasi gemmis, conspicua, n. 1069. Ab hoc throno Deus regebat, & protegebat populum, n. 1070. Erat Dei imago stabilis, & immutabilis, n. 1071. An Deus speciem resplendentis columnæ sibi assumpserit, ibidem. Multa paternæ, maternæque indulgentiæ signa à Deo exhibita ab hoc throno, n. ibidem. Vide Pax.

Concordia. Concordes, etsi pauci, innumeri fiunt, n. 200. Concordia Cherubim, id est, multiplex cum concordia, n. 201. Est quedam incantatio, n. 369. Per illam multi unus fiunt, n. 1917. Vide Pax.

Concionator. In Gedeonis militibus designati, n. 2294. Verba illorum potentissima, n. 2296. Figurati per bellipotes Ezechielis Cherubinos, n. 2297. Vel ipsi ipsorum pedes sterilem Gentilitatem fecundant, exornans, locupletant, n. 2312. Itaias immundum se fatetur, quia à Verbi ministerio abstulit, & tacuit, n. 2424. Per doctrinæ verò communicationem in divinitatem transformatus, ibidem. Vide Doctor.

Confusio. Alienus à confusione Christus, similiter Deipara à primo suæ Conceptionis instanti, n. 240.

Cooperatio. Vide à n. 1051. Et vide Gratia.

Cœlum, cœlestiaque lumina.

Offenditur, egregiè favisse pro innatis viribus, non sine Angelorum opera, sacrosancto Mariæ corpori concipiendo, à n. 548. latè. Vide Astrologia. Cœlum Empyreum, Dei palatium est, tabernaculum, tentorium, n. 1063. Ad id præsertim conditum, ut Christi esset habitaculum Regium, à n. 1075. Cœlum cœli dicitur Empyreum, n. 1077. Simul cum Empyreo, & in eo Angeli conditi, n. 1080. Ex tunc Christi majestas resplendit in Empyreo, ibidem. Ibi visus ab Isaia Christus regnantis habitus, n. 1081. Per Sancta sanctorum Empyreum designatum, ut in eo locaretur Maria, quasi Arca testamenti, n. 1106. Perinde fuit creati cœlum, & terram, ac separari cœlum à terra, n. 1115. Sursum avocatur Deus cœlum à terra, id est, iustus à peccatoribus, num. 1117. Terra es, si terrena curas; cœlum, si cœlestia, num. 1119. Cœlum pro Ecclesia, num. 1141.

Os solet appellari, n. 295. Supremum obtinet principatum, ut vitæ principium, atque æternum Patrem designat, n. 322. In illo mens habitat, & sapientia, n. 323. Est amoris sedes, & symbolum, n. 326. & 345. Est præcipua causa respiciationis, n. 326. Cordis digitus, n. 328. Seraphini Deum trinum, & unum contemplantur, inspecto divini cordis arcano, n. 330. Latet in corde amor, quoad usque per verba innotescat, n. 346. Cordis homo quis dicitur? n. 869. 870. Deus est cordis Deus, in quo illo gloriosus apparet uti in paradiso, & curia sua, n. 893. Cor Deo inprimis offerendum;

dum; aurum & argentum cordis querit Deus, n. 894. Illi cordis sacrificium gratissimum, n. 895. Abelis sacrificium Deo gratum, quia primò cor suum ei obtulit; non sic Cainus, n. 899. Et cordi, & brachio Deus imprimendus: externæ actiones illi gratæ, si adit cordis oblatio, n. 897. Cor instar ignis ad alta fertur, nosque fert: scilicet, gradus, & semitæ cordis, n. 898. Nihil corde nobilius: Deus formator cordis per antonomasiam: cordis bulla pro nobilitatis nota, n. 899. Nihil corde ipso ipsi Deo similius quia incomprehensibile, & soli Deo patens, n. 900. Et qui infinitæ cujusdam capacitatis est, ejus triangularis figura non nisi trino Deo repletur, n. 901. Cor vigilans ex mortis recordatione, n. 1958. Ecclesie cor Deiparæ, n. 1111. Obdurato corde nihil expugnabilius, n. 1233. Dei gladio, & sagittis expugnatur, n. 1234. Obduratissima queque corda subjecta Christi imperio, num. 1235. Solus Deus lapide corda emollit, ut suam imprimat legem, qui in lapideis tabulis suo digito scripsit, n. 1236.

Tunc maxime coronis decoratur, cum eas ante Deum deponimus, n. 285. Perse optatam regni successione in ipso conceptu coronabatur, n. 694. Qui bene incipit, potest coronari donari, n. 889. Vide Principium.

Solent accipi pro splendoribus, n. 117. & 967.

Dum efformatur, in arborem assurgit, n. 640. Quænam lumina in humano corpore, uti in firmamento? n. 645. In fabrica humani corporis, sex dierum opera recapitulata, à n. 632. Mylticus corporis ornatu supernaturalis expenditur, n. 705. Permissum in hac vita iustus est, ut in corpora de pleno gratie lumine paululum elucescat, & gloriæ splendores prorumpant tantisper, à n. 945. latè.

Creationis nomine solet Deiparæ conceptio declarari, n. 604. 581. Quibus modis creatura divinam referat perfectionem, uti speculum, n. 620. Verbum creare variè usurpatur, n. 1246. An Verbi divini generatio possit creati appellari, n. 1247.

Crux. Cum olim locus fuerit ignominiosus, summè honorata à Christo, n. 18. Ad Crucis arborem sese Maria recepit, ne à dracone perderetur tygio, n. 158. Est cœli ac terræ fulcimentum, n. 926. Ab illa Mundum Christus illuminat, n. 927. In Tabernaculo impressa Crucis nota unguento, quo illud sacrificium est, n. 1339. Crux Hispanorum insigne, vel ante Christi adventum, num. 1567. Pars Crucis ex oliva, n. 1822. Crux altæ thymianis est, à quo odor notitiæ divinæ, n. 1968.

In Ezechielis curru Christus regnans inter summam omnium concordiam, n. 1418. De eodem curru pro Jesuitarum gloria, n. 1911. latè.

De ejus natura, dotibusque, n. 1617. Feralis arbor est, funerea, sepulchralis, n. 1618. 1725.

D. Dagon.

Quis ille? n. 427. Venus Dagonica, ibidem. Miraculosa Arcæ victoria ex Dagonè revecta ad Mariæ immunitatem spectat, n. 576. 1188. Ejus etymologia ad tygium spectat serpentes, ibidem.

Seipsum dilaudat, sed in Domino, num. 284. 288. Deo victori templum ædificari voluit, illi rependens triumphos omnes suos, n. 287. Ejus religio in sanctum testamenti Arcam ad Mariæ spectat immunitatem, cujus ille atavus fuit, n. 439. Ozæ inobedienciæ & morte irreligiosæ Arcam tractantis edocetur David, n. 440. Obediens David in Arca deductione, n. 441. Prævidit, Mariam, non ex inobediente, sed ex obediente Adamo in suam ipsius domum esse venturam, n. 442. Ejus gaudium, & tripudium coram Arca ad Deiparam spectabat, ibidem. Edoctus Nathani prophetiæ fuit circa rem Marianam, n. 443. Prænovit, Mariam immunem ex sua stipe procreandam, n. 444. Davidis poenitentia, qua sese expiabat, ut ex familia sua immunis Deipara nasceretur, n. 446. David suam affuit filiam Deiparam, n. 447. In Davide, & à Davide Christus Rex unctus in Sion, n. 1387.

Historia illius latè & noviter adaptatur Dominicæ Familie, à n. 1739. Nec non & Jesuitarum Ordini, n. 1927. Debora typus Deiparæ, cui militavit Jesuitæ, n. 1928.

Ab Abrahamo solux ad Mariæ spectant immunitatem;

n. 413. Quò spectaret decimarum solutio in veteri lege, n. 414. De decimarum analogia cum peccati originalis munditie, ibidem. Pars decima omnium fructuum umbra extitit Marianæ immunitatis, n. 415.

Decorum, sive honestum. Quid illud sit, num. 2130. Ab honesto & decoro Marianæ immunitas quomodo probetur, à num. 2131. Ab honesto & decoro Christi honore, cultu, pietate, religione, & obliantia erga Matrem suam, eadem suadetur immunitas, à n. 2141. latè.

Deus Pater, Altissimi voce significatur, n. 303. Sol est ejus symbolum, ibidem. Non est iterilis, neque mutus, n. 304. Et inest decus linguæ, & loquendi regnum, n. 304. Patris complacentia, & gaudium in Filii generatione declarat gutturis seu palati metaphorâ, n. 314. Verbum divinum cibus Patri prædulcis, ibidem. Ex Patris ore Eucharistica alimonia, n. 317. Corde Pater designatur supremum obtinente principatum, n. 322. Candorem cordis sui manifestavit per Filii generationem, n. 325. Dum suum generat Verbum, vocem contendit infinite præaltam, nostris auribus minimè aptam, n. 368. Remisit, ac demisit hanc vocem per Incarnationis mysterium, ibidem. Omnis Dei sapientia intenta Deiparæ laudibus, n. 167. Effusa super omnia opera sua, ut aqua ex fonte; ut lux à sole, num. 1046. Divinæ bonitati creatio universitatis adscribenda; Evæ & Mariæ creatio, n. 526. Ad summam Dei bonitatem spectat bona sua in creaturas profundere, n. 1041. Deus bona elargitur sua, ut in alios profuuant, secus non Dei bona, n. 1044. Ad Dei supremam majestatem spectant tot Angelorum millia, n. 203. Thronus Dei regius nubes, n. 1065.

Quo pacto Deus pulcher dicatur, n. 792. Plenus dicitur in soliditate sanctitatis, n. 270. Pluris ætimita sanctitatem, quàm sapientiam, n. 279. Non à sapientia, sed à sanctitate eum dilaudant Seraphini, & Cherubini, n. 280. Altissima illius moderatio circa omnes creaturas, n. 1060. Omnes amplectitur, absque ulla exceptione, n. 1352. Quomodo in distribuendis donis suis rationem habuerit naturæ singulorum, n. 1571.

Dei amor celerrimus, & quodammodo præceps, num. 347. Amor illum invitavit ut Verbum abbreviatum, & decurtatum immurmuraret, n. 352. Summum amoris divini opus extat incarnationis mysterium, à num. 345. latè. Dei vox à luce inchoavit omnia illuminante, neminem obscurante, n. 1035. Vox ejus splendidissima, linguaque radiosa, non nisi solarem lucem emittens, n. 1036. Sanctus super Dei lingua, ibidem. Dei os appellati qui bene de aliis loquuntur, ibidem. Divinæ vocis potentia in profugandis hostibus, n. 1348. Pacificè in illis requiescit Dei majestas, qui strenuè pugnant contra animæ hostes, à n. 1359. Dei anima Christus, & Deipara, n. 164. Ad Deum animus elevatur, Angelorum nominibus auditis, n. 206. Amari vult, non timeri, n. 365. Deus dicitur cordis Deus, quòd in illo gloriosus apparet, ut in paradiso, & curia sua, n. 893. Vide Cor. Et vide Christus ut Deus est.

Est virtutis symbolum, n. 696. Dextri reddimur cum initiamur sanguine Christi: iustus sinistram non habet, ibidem. Dux virtutum, ac victorum via, dextra, & sinistra, n. 697. Dextra nativo calore efficator, robustior, validior, ibidem. Dextra honoris virtutem consequentis hieroglyphicum, n. 698. Dextra encomia virgini Mariæ à peccato originali immuni adaptantur, n. 699.

Per Marianæ de cœlo dejectus ab Angelis bonis, n. 217. Gulo diabolus, qui Evæ gulam affricuit, Chamos dicebatur, n. 436. Mutus demon Dagon, n. 428. Rebelles, ac superbientes demones conculcati à Christo, à n. 1171. & à Deipara, à num. 1182.

Ad providentiam Dei spectat dierum diversitas: & sicut discit inter dies, sic inter Adami filios, & inter Christum & Mariam, n. 265. Dies parvi quid apud Zachariam, n. 267. Dies parvæ, humilis, & pusillæ, dies Marianæ Conceptionis festivissima, n. 268. Diem natalis sui Jobus maledixit, & quare, n. 1214. Dies infausus pro re infausa, n. 1215. Dies mali ex malitia, & miseria dicitur, n. 1216. Dies maledictus, dies nativitatis, n. 1217. Opera sex dierum ad Deiparæ formationem accurate referuntur, à n. 627. usque ad 662.

Solus ille ad dignitatis fastigium evehendus qui locum possit nobilitate, n. 24.

Quid sit, & quomodo Deipara Prophetarum Dioptra, n. 63.